

Prvi kršćanski mučenik

Ključni stih: „A Stjepan, pun vjere i snage, činio je velika čudesa i znamenja među narodom.“

Djela 6:8

Odabrani stihovi iz Svetog pisma:

Djela 6:7-10; 7:1-60

Čini se da se Stjepanovo mučeništvo dogodilo nedugo nakon Pedesetnice, nakon razdoblja brzog rasta u Ranoj Crkvi. To razdoblje mira i porasta pripremio je vjernike za kušnje koje su ubrzo uslijedile. Stjepanova smrt označila je početak progona Crkve i ilustrirala poziv Kristovim sljedbenicima da ostanu vjerni čak i do smrti. Otkrivenje 2:10

Izvorno odabran da pomogne u služenju praktičnim potrebama zajednice, Stjepan se pokazao kao čovjek iznimne duhovne snage i talenta. Opisan je kao „pun vjere i Duha Svetoga“. (Djela 6:5) Njegova vjera, ljubav i revnost za Gospodina učinili su ga učinkovitim svjedokom Istine. Njegova mudrost i duh svetosti bili su toliko izvanredni da njegovi protivnici nisu mogli uspješno argumentirati protiv njega. Djela 6:10

Ne mogavši prevladati njegovo razmišljanje, njegovi su ga neprijatelji doveli pred Sinedrij lažnim i iskrivljenim svjedočanstvom. Iako se suočavao s optužbom koja bi mogla dovesti do smrti, Stjepan nije pokazao strah. Umjesto toga, njegovo je lice

odražavalo smirenost, čistoću i povjerenje u Boga. Izvještaj navodi da su svi koji su sjedili u vijeću „vidjeli njegovo lice kao lice anđela“. Djela 6:15

Stjepanov govor pred vijećem, zabilježen u Djelima 7:2-53, pokazao je i hrabrost i duboko poznavanje izraelske povijesti. U svojim završnim riječima jasno je optužio svoje slušatelje da se opiru Bogu i snose odgovornost za odbacivanje Isusa. (Djela 7:51-53) Umjesto da se pokaju, razbjesnili su se. Stjepan je ostao postojan čak i dok im je gnjev rastao. Dobio je viziju nebeske slave i izjavio je da je vidio Isusa kako stoji zdesna Bogu. Ova je izjava natjerala njegove tužitelje da prekinu suđenje i pogube ga kamenovanjem. Saul iz Tarsa bio je prisutan i dao je svoje odobrenje za taj čin. Djela 7:54-60

Dok je umirao, Stjepan se molio i za sebe i za one koji su ga ubijali, moleći da im se njihov grijeh ne pripiše. U tome je odražavao Kristov duh. Stih 60 opisuje njegovu smrt kao san. Stjepan je sigurno vjerovao u uskrsnuće i da će se u svoje vrijeme probuditi iz „sna“ smrti. Izraz „ležao je s ocima svojim“ pojavljuje se gotovo četrdeset puta u Starom zavjetu, a odnosi se na san smrti. Dok ga je mučio Sotona, Job je tražio olakšanje u snu smrti do uskrsnog jutra govoreći: „Oh, da me sakriješ u grob! Oh, da me pokriješ dok ne prođe tvoj gnjev! Oh, da mi odrediš vrijeme da provedem u grobu, a onda me vratiš!“ (Job 14:13) Isus je potvrdio Jobovu izjavu rekavši: „Svi koji su u grobovima čut će njegov [Sina Čovječjega] glas i izaći će.“ Ivan 5:28,29

Stjepanovo vjerno svjedočanstvo postalo je primjer za kasnije vjernike. Iako progonstvo može poprimiti različite oblike, poziv na vjernu patnju za Krista ostaje. Stjepan je bio prvi pobjednik kršćanskog

doba zabilježen u Svetom pismu nakon Pedesetnice koji je pronađen vjernim da sudjeluje u „prvom uskrsnuću“. (Otkrivenje 20:6) Neka nas njegov život i smrt ohrabre da govorimo s milošću, stojimo hrabro i držimo pogled uprt u Gospodina.